

Leksjon 9

å like	⇔	lubić
å kjenne	⇔	znać
snill	⇔	miły
er du snill	⇔	proszę (kiedy o coś prosimy), bądź tak miły
(en) fornøyelse	⇔	przyjemność
med fornøyelse	⇔	z przyjemnością
hør på meg / lytt til meg	⇔	posłuchaj mnie

	<i>å like</i>	<i>å kjenne</i>
jeg	liker	kjenner
du	liker	kjenner
han/hun/den/det	liker	kjenner
vi	liker	kjenner
dere	liker	kjenner
de/De	liker	kjenner

- **Ingo, er du snill og hyggelig?**
  - Ja, jeg er naturligvis veldig snill og hyggelig.
- **Flott! Bøy å like henne, er du snill!**
  - Med fornøyelse! Jeg liker henne, du liker henne, han / hun / den / det liker henne, vi liker henne, dere liker henne, de / De liker henne.
- **Hva gjør du egentlig?**
  - Jeg bøyer *å like henne*.
- **Hør på meg nå – er jeg ei jente eller ei kvinne?**
  - Du er hverken ei jente eller ei kvinne, men en mann.
- **Petr, lytt til meg nå – kjenner du meg?**
  - Ja, jeg kjenner deg.
- **Hvor kommer jeg egentlig fra?**
  - Du kommer herfra, fra Norge. Du er nordmann. Du er norsk og du snakker norsk.
- **Ja, det stemmer. Hva heter jeg egentlig?**
  - Du heter Lars.
- **Forstår du meg?**
  - Ja, jeg forstår deg for du snakker norsk.
- **Aldona, hvorfor forstår Petr meg?**
  - Hvorfor forstår Petr deg? Han forstår deg for du snakker norsk.

- **Og hvem er det egentlig?**

- Det er Julio.

- **Kjenner du ham?**

- Ja, jeg kjenner ham, men bare litt.

- **Liker du ham?**

- Ja, jeg liker ham.

- **Lærer dere svensk med hverandre?**

- Vi lærer med hverandre, men ikke svensk – vi lærer norsk med hverandre.

- **Kate, kjenner jeg deg?**

- Ja, du kjenner meg.

- **Prater jeg med Ingo nå?**

- Nei, du prater ikke med ham, du prater med meg.

- **Ingo, hvem prater jeg egentlig med?**

- Nå prater du med meg.

- **Prater vi med hverandre?**

- Ja, selvfølgelig! Vi prater naturligvis med hverandre.

- **Prater folk med hverandre i Norge?**

- Ja, folk prater med hverandre her, men ikke mye.

- **Aldona, liker dere norsk?**

- Liker vi norsk? Ja, vi liker selvfølgelig norsk!

- **Lærer dere norsk med fornøyelse?**

- Ja, vi lærer norsk med fornøyelse.

- **Liker dere fremmedspråk?**

- Ja, vi liker fremmedspråk!

- **Forresten, kjenner du noen fra Sør-Korea?**

- Nei, jeg kjenner ikke noen fra Sør-Korea. Jeg kjenner ikke noen sørkoreaner.

- **Kjenner du noen i Kirkenes?**

- Hvor? I Kirkenes? Nei, jeg kjenner ikke noen i Kirkenes.

(et) kurs	↔	kurs np. językowy
(et) kurs i norsk	↔	kurs języka norweskiego
(et) norskkurs	↔	kurs języka norweskiego
å gå	↔	iść, chodzić
å gå på norskkurs	↔	chodzić na kurs norweskiego
å være på norskkurs	↔	być na kursie norweskiego
(en) time	↔	godzina; lekcja
(en) norsktime	↔	lekcja norweskiego

	<i>å gå</i>
jeg	går
du	går
han/hun/den/det	går
vi	går
dere	går
de/De	går

- **Tarja, går du på norskkurs?**

- Ja, jeg går på norskkurs.

- **Er du på norskkurs nå?**

- Ja, jeg er på norskkurs nå.

- **Har dere norsktime nå?**

- Ja, vi har selvfølgelig norsktime nå!

- **Petr, går hun på kurs i japansk?**

- Hvem? Tarja? Nei, hun går ikke på kurs i japansk, hun går på norskkurs.

- **Hæ? Jeg hører deg ikke bra – går hun på kurs i portugisisk eller slovakisk?**

- Hun går hverken på kurs i portugisisk eller slovakisk, men på norskkurs.

- **Aldona, hvilket kurs går Tarja egentlig på?**

- Hvilket kurs går Tarja egentlig på? Hun går på norskkurs, selvfølgelig! Hun er jo på norskkurs nå!

- **Jaså? Julio, er dere på spanskurs nå?**

- Nej, vi er ikke på spanskurs, men på norskkurs i Oslo nå.

- **Hvem snakker dere med?**

- Vi snakker med deg. Vi snakker med hverandre også.

- **Ingo og Aldona – går dere på norskkurs sammen?**

- Ja, vi går på norskkurs sammen og vi lærer norsk sammen.

- **Liker dere det?**

- Ja, vi liker det. Vi liker fremmedspråk.

- **Kate, hvorfor går du på norskkurs?**

- Jeg går på norskkurs for jeg bor og jobber i Norge. Jeg er flink i norsk også.

(en) kveld	⇔	wieczór
(en) morgen	⇔	ranek, poranek
(en/ei) natt	⇔	noc
(et) kveldskurs	⇔	kurs wieczorny
(et) morgenkurs	⇔	kurs poranny
(et) nattekurs	⇔	kurs nocny

det er sant ⇔ to prawda
Er det sant? ⇔ Czy to prawda?

- **Petr, går du på et morgenkurs eller kveldskurs?**

- Jeg går på et kveldskurs.

- **Er det sant?**

- Ja, det er sant.

- **Aldona, lærer han norsk på et morgenkurs?**

- Lærer han norsk på et morgenkurs? Nei, han lærer norsk ikke på et morgenkurs. Han lærer norsk på et kveldskurs.

- **Julio, er det morgen eller natt nå?**

- Det er hverken morgen eller natt – det er kveld nå.

- **Beklager, jeg forstår deg ikke – er det natt nå?**

- Nei, det er ikke natt ennå, det er kveld nå.

- **Kate, du er på et nattkurs – stemmer det?**

- Nei, det stemmer ikke. Jeg er ikke på et nattkurs – jeg er på et kveldskurs.

oss ⇔ nas, nam, nami
dere ⇔ was, wam, wami
dem ⇔ ich, im, nimi
Dem ⇔ pana, panią, państwem, państwu
alle ⇔ wszyscy, wszystkie

PERSONLIGE PRONOMEN	
vi	oss
dere	dere
de / De	dem / Dem

- **Ingo, kjenner du noen her?**

- Ja, jeg kjenner dere alle! Jeg kjenner både deg og dem.

- **Spør jeg dere alle her?**

- Ja, du spør oss alle.

- **Kate, hvorfor spør jeg dere?**

- Tja, du spør oss for vi lærer norsk og du er både nysgjerrig og interessert.

- **Snakker jeg med dere alle?**

- Ja, du snakker med oss alle.

- **Petr, hvem prater jeg nå med?**
  - Nå prater du med Ingo og Kate. Du prater med dem.

- **Ser og hører jeg dere?**
  - Ja, du ser og hører oss.

- **Lytter jeg til dere?**
  - Ja, du lytter selvfølgelig til oss! Du hører på oss!

- **Fru Gonzales, prater jeg ikke med Dem?**
  - Jo, du prater med meg, men ikke mye.

- **Forresten, hvordan står det til, fru Gonzales?**
  - Bare bra, takk.

- **Julio, din mor er her sammen med oss – er det sant?**
  - Ja, det er sant. Min mor er her sammen med oss.

om	⇔	o kimś, o czymś
å snakke om	⇔	rozmawiać o
å prate om	⇔	rozmawiać o
å vite om	⇔	wiedzieć o
hvor mye	⇔	ile, jak dużo
Hvem snakker vi om?	⇔	O kim rozmawiamy?
Hva vet du om henne?	⇔	Co o niej wiesz?

- **Petr, snakker jeg med Tarja og Julio nå?**
  - Nei, du snakker ikke med dem, du snakker med meg.

- **Vet du noe om Tarja og Julio?**
  - Jeg vet ikke så mye om dem. Jeg vet bare litt.

- **Hvor mye vet du om dem egentlig?**
  - Tja, Tarja er finsk, hun kommer fra Finland og snakker både finsk og engelsk. Julio er argentiner, han kommer fra Argentina og snakker både spansk og engelsk. Nå er de her og lærer norsk med oss.

- **Jaså? Kommer de fra Spania eller Frankrike da?**
  - De kommer hverken fra Spania eller Frankrike – Tarja kommer fra Finland og Julio fra Argentina. Tarja er finsk og Julio er argentiner.

- **Ja, det er sant. Snakker vi om dem?**
  - Ja, vi snakker om dem.

- **Beklager, men jeg forstår deg ikke – hvem snakker vi egentlig om?**
  - Vi snakker om dem. Vi snakker om Tarja og Julio.

- **Prater vi med dem?**
  - Nei, vi prater ikke med dem, men om dem.

- **Kjenner du dem?**

- Ja, jeg kjenner dem, men bare litt.

- **Petr og Aldona – hvor mye vet dere om meg?**

- Hvor mye vet vi om deg? Tja, vi vet litt om deg, men ikke så mye – du er norsk, du kommer fra Norge, du snakker både norsk og engelsk. Du jobber i Oslo nå. Du lærer spansk og forstår litt nederlandsk.

- **Prater dere om meg nå?**

- Ja, vi prater om deg nå.

- **Kate, hva vet du om Norge egentlig?**

- Ikke så mye... Norge ligger i Nord-Europa og vi snakker norsk eller engelsk her.

- **Ingo, vet du noe om Norge?**

- Ja, jeg vet noe om Norge, men ikke mye.

- **Lærer du om Norge her?**

- Ja, jeg lærer ganske mye om Norge her.

å huske ⇔ pamiętać; przypominać sobie

	å huske
jeg	husker
du	husker
han/hun/den/det	husker
vi	husker
dere	husker
de/De	husker

- **Aldona, bøy å huske, er du snill!**

- Med fornøyelse! Jeg husker, du husker, han / hun / den / det husker, vi husker, dere husker, de / De husker.

- **Ingo, snakker Aldona og Kate spansk?**

- Jeg husker ikke om de snakker spansk.

- **Spør dem om de snakker spansk!**

- Ja, selvfølgelig. Unnskyld, snakker dere spansk?

- **Nå vet du det. Snakker de spansk?**

- Nei, de snakker ikke spansk.

- **Spør du dem?**

- Ja, jeg spør dem, men jeg prater med deg nå.

- **Liker du dem?**
  - Aldona og Kate? Ja, jeg liker dem, men jeg kjenner dem bare litt.
- **Snakker de norsk?**
  - Nei, de snakker ikke norsk. De kommer ikke fra Norge. De går på norskkurs og lærer norsk. Aldona er polsk og Kate er kanadisk.

Dine notater: